

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เป็นลักษณะการเปลี่ยนแปลงทั้งโลก ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ในท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว พบว่า มีข้อมูล ข่าวสารเกิดขึ้นอย่างมากmany มีการผลิตความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างมากmany จนทำให้เกิดสังคมที่เรียกว่า สังคมแห่งความรู้ (Knowledge Society) ซึ่งในโลกยุคสังคมแห่งความรู้ ยุค โลกาภิวัตน์และยุคแห่งการเปลี่ยนแปลง หน่วยบริการสาธารณสุขหรือที่เรียกว่า หน่วยราชการต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาใหม่ และปรับวิธีการทำงานใหม่ มิฉะนั้น สังคมไทยจะไม่สามารถแข่งขันได้ในสังคมโลก (วิจารณ์ พานิช, 2547, หน้า 2)

การเรียนรู้เป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนานักศึกษาในองค์การ แต่จากการศึกษาของ ประพันธ์ หาญหัววงศ์ (2538) พบว่า องค์การมีปัญหาและอุปสรรคในการเรียนรู้ทั่วไป องค์การแบบ ข้าราชการ เป็นองค์การที่เปลี่ยนแปลงยาก หากจะเปลี่ยน ต้องเปลี่ยนแปลงที่กระบวนการเรียนรู้ของ คนในองค์การเป็นสำคัญ ลักษณะ โครงสร้างขององค์การ ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ เน้นความชำนาญ เกาะพะนุคคล มีลำดับชั้นในการบังคับบัญชามาก เป็นอุปสรรคต่อการถ่ายทอดความรู้ ข้อมูลข่าวสารมี การรวมอำนาจ และคุณภาพ ให้ลดลงของบุคลากร ขาดการแบ่งปันความรู้ ทำให้ไม่สามารถนำความรู้ มาใช้ประโยชน์ในองค์การ ได้ คนในองค์การขาดแรงจูงใจที่จะเรียนรู้ภายใต้ความรู้สึกและค่านิยมที่ เกรงกลัวต่อความไม่มั่นคง ความขัดแย้งทำให้หลีกเลี่ยงและปกป้องตนเองไม่ยอมเสี่ยงทำสิ่งใหม่ ๆ หลักเดียวความรับผิดชอบ คนในองค์การขาดความสามารถในการเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ในองค์การ ไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ร่วมกัน เน้นเฉพาะการเรียนรู้ การจัดการความรู้ จะมีประสิทธิผลควรให้ ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยตรงเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาหรือพัฒนาองค์การ สอดคล้องกับแนวคิดของ บุตเชอร์ (Butcher, 2001) ที่กล่าวว่า สถานศึกษาต้องมีการบริหารและจัดการที่เป็นระบบ โดยผู้มีส่วน เกี่ยวข้องทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครุ นักเรียน บุคลากรสนับสนุน ผู้ปกครอง ชุมชนต้องมีส่วน ร่วมในการดำเนินงานของสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน ที่ก่อให้เกิด องค์ความรู้ แตกเปลี่ยน และกระจายความรู้ไปยังทุก ๆ กลุ่มที่เกี่ยวข้องในระบบ ซึ่งจะทำให้เกิด วัฒนธรรมการคิดอย่างเป็นระบบของครุ และเกิดวัฒนธรรมองค์การในสถานศึกษาที่ต้องมีการใช้ ความรู้เป็นฐานในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการวิจัยของ ซอลลีซ และโจนส์ (Sallis & Jones, 2002, pp. 126-129) ที่ได้ศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญ ในการจัดการความรู้ขององค์การ พบว่า องค์ประกอบ

ค้านวัสดุทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ ค้านวัฒนธรรมองค์การ ค้านองค์การแห่งการเรียนรู้ ค้านภาวะผู้นำ และการจัดการ ค้านทีมงานและทีมการเรียนรู้ ค้านกระบวนการในการแบ่งปันความรู้ การสร้างความรู้ และความช้านาญ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ส่งเสริมให้การจัดการความรู้ในองค์การประสบผลสำเร็จ โดยองค์ประกอบค้านวัสดุทัศน์ ภาวะผู้นำของผู้บริหารเป็นสิ่งสำคัญที่สุด สำหรับการกำหนดความรู้ที่สำคัญไว้ในองค์การ และสอดคล้องกับการศึกษาของ เช้ง (Chen, 2004, p. 2) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับ องค์ประกอบที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการความรู้ พบว่า ปัจจัยบันรองค์การที่ประสบผลสำเร็จ จะต้องมีการนำการจัดการความรู้มาใช้ในองค์การ โดยองค์การเหล่านี้มีองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการจัดการความรู้ คือ มีผู้นำที่มีพฤติกรรมในการส่งเสริมและสนับสนุนกระบวนการจัดการความรู้ โดยกำหนดไว้เป็นวัสดุทัศน์ขององค์การเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ และต้องมีกลยุทธ์ที่เกี่ยวกับการจัดการความรู้ที่กำหนดไว้ในวัสดุทัศน์ด้วย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 บัญญัติให้มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง เพื่อให้เป็นหลักในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกทุกแห่งอย่างน้อยหนึ่งครั้ง ในทุก 5 ปี โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาเป็นผู้ดำเนินการ ในกรณีที่ ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐานที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไข ต่อหน่วยงานด้าน สังกัดเพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด (พฤษท์ ศิริบรรณพิทักษ์ และสุชาติ กิจพิทักษ์, 2545, หน้า 5)

จากปัญหาอุปสรรคดังกล่าวนี้ ทำให้ทุกองค์การจำต้องมีการจัดระบบการจัดการความรู้ขึ้น บินทร์ วิจารณ์ (2547, หน้า 10) ให้เหตุผลที่ต้องจัดการความรู้ เพราะว่า องค์การต้องปรับตัวให้ทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง ความรู้จะมากขึ้นเท่าตัวใน 2-3 ปี ข้างหน้า การเรียนรู้ที่เร็วกว่าคู่แข่ง คือ หนทางแห่งชัยชนะ เศรษฐกิจในยุคใหม่เน้นทั้งความรู้และ ความรวดเร็ว องค์การมีการทำผิดซ้ำๆ ในการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญ เมื่อลากอกไปทำให้ องค์การขาดความรู้นั้นไป อีกทั้งองค์การมีวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด (Best Practice) ที่มีอยู่ในองค์การหลายอย่างแต่ไม่มีการจัดการและนำมาใช้ และองค์การมีความคิดริเริ่มซ้ำซ้อนกันหรือเรื่องเดิม ๆ ซ้ำๆ กัน สอดคล้องกับแนวคิดของ เช้ง (Senge, 1994) ที่เชื่อว่า การเปลี่ยนแปลงองค์การให้อยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมในอนาคตนั้น จะต้องเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในองค์การ โดยอาศัยการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญ และปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยให้องค์การสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิผลมากขึ้น คือ การจัดการความรู้ (Knowledge Management) เพราะทำให้ความรู้ที่มีอยู่

อย่างกระฉับกระชาย และมานาญในองค์การนั้น ลูกเก็บอย่างเป็นหมวดหมู่ และส่งเสริมให้พนักงาน เกิดการเรียนรู้ แบ่งปันความรู้ร่วมกัน ซึ่ง ปณิตา พันภัย (2544) และประเวศ วงศ์ (2548, หน้า 31) มีความเห็นว่า การจัดการความรู้เป็นการจัดการให้มีการค้นพบความรู้ ความชำนาญที่แห่งเรียนในตัวคน ทางานนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตกลงใจ ให้ยั่งยืน การใช้สอยและมีประโยชน์เพิ่มขึ้น มีการต่อยอดให้ งดงาม และใช้ได้เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริง และกาลเทศะยังขึ้น มีความรู้ใหม่หรืออนุวัตกรรม เกิดขึ้นจากการทำความรู้ที่ไม่เหมือนกันมาเจอกัน และที่สำคัญก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันของคน ทั้งหมดที่ร่วมในกระบวนการก่อให้เกิดปัญหาร่วมทำให้แก้ปัญหาหรือพัฒนาในเรื่องยาก ๆ ได้สำเร็จ สำหรับนักปฏิบัติแล้ว การจัดการความรู้ เป็นเครื่องมือที่ทำให้บรรลุเป้าหมายอย่างน้อย 4 ประการ ได้แก่ 1) บรรลุเป้าหมายของงาน 2) บรรลุเป้าหมายการพัฒนาคน 3) บรรลุเป้าหมายการพัฒนาองค์การ ไปเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ และ 4) บรรลุความเป็นชุมชน ความเป็นหมู่คณะ ความเอื้ออาทร ระหว่างกันในที่ทำงาน (วิจารณ์ พานิช, 2548, หน้า 3)

การบริหารและจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ได้ติดตามและ ประเมินผลการปฏิบัติงานและการจัดการศึกษาของโรงเรียนในสังกัด พบร่วม โรงเรียนยังจัดการความรู้ ให้กับผู้เรียนแบบเดิมอยู่ โดยการจัดการความรู้แบบเดิมเนี่ยหมายถึงใช้วิธีการจัดกระบวนการเรียน การสอนแบบครูเป็นผู้ด้านความรู้เนื้อเรื่องให้กับผู้เรียน และนำมาถ่ายทอดโดยครู ซึ่งความรู้ต่าง ๆ นี้ เราสามารถจัดทำได้จากการนำเอาข้อมูล สารสนเทศที่มีอยู่ทั้งในโรงเรียน ชุมชน และสังคมมา จัดระบบและพัฒนาเป็นองค์ความรู้เพื่อพัฒนาปัญหาของผู้เรียน ได้เป็นอย่างดี เพราะการเรียนรู้จาก ประสบการณ์ตรงของบรรพนุรุษ และท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบทอดเป็นอย่างยั่งยืน ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ได้พยายามนำเอาองค์ความรู้ต่าง ๆ มาปรับใช้ร่วมกับ แนวคิดในการพัฒนาองค์การให้เป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยการนำกระบวนการจัดการความรู้มา จัดเป็นกระบวนการเรียนการสอนของโรงเรียนในสังกัด เพื่อให้โรงเรียนสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้ จากการพัฒนาการจัดการความรู้นี้มาเสริมสร้างองค์ความรู้ที่หลากหลายให้กับนักเรียน ทั้งนี้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จึงเห็นว่าองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่พัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีความหลากหลาย และจะสามารถเสริมสร้างให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้านความรู้ด้วยตนเอง เกิดความรู้ เกิดแนวความคิด สร้างสรรค์ และยังฝึกให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจระบบขององค์ประกอบต่าง ๆ ของสารสนเทศได้ดียิ่งขึ้น และยังเป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนพบรเห็นในท้องถิ่นหรือในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้จากห้องเรียน และจากประสบการณ์การสอนของครู ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนา การจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เพื่อเป็นแนวทางการจัดการความรู้ในพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยจะเป็นประโยชน์ต่อ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรีต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และสถานที่ตั้งของสถานศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และสถานที่ตั้งของสถานศึกษา
5. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

คำถามการวิจัย

1. สภาพการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับใด
2. ปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี อยู่ในระดับใด
3. เปรียบเทียบสภาพการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และสถานที่ตั้งของสถานศึกษา แตกต่างกันหรือไม่
4. เปรียบเทียบปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และสถานที่ตั้งของสถานศึกษา แตกต่างกันหรือไม่
5. แนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

- สภาพการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และที่ตั้งของสถานศึกษาแตกต่างกัน
- ปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และที่ตั้งของสถานศึกษาแตกต่างกัน

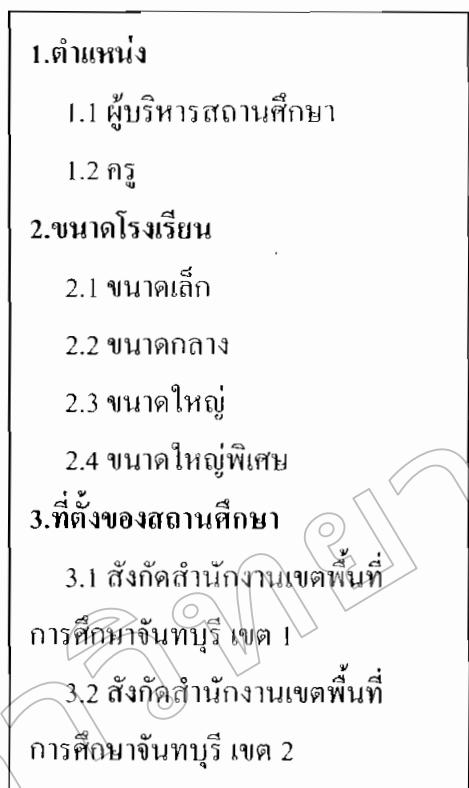
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

- ทำให้ทราบสภาพ ปัญหาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
- ทำให้ทราบแนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ รวมถึงเป็นข้อมูลพื้นฐานให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด
- เป็นข้อเสนอแนะสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ผู้บริหารสถานศึกษา ครุศาสตราณ์ผลการวิจัยปีนี้ข้อมูลไปปรับปรุงแก้ไข การจัดการความรู้ในโรงเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการวางแผนให้ผลลัพธ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น
- เป็นแนวทางให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานนำไปใช้พัฒนาสถานศึกษาสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

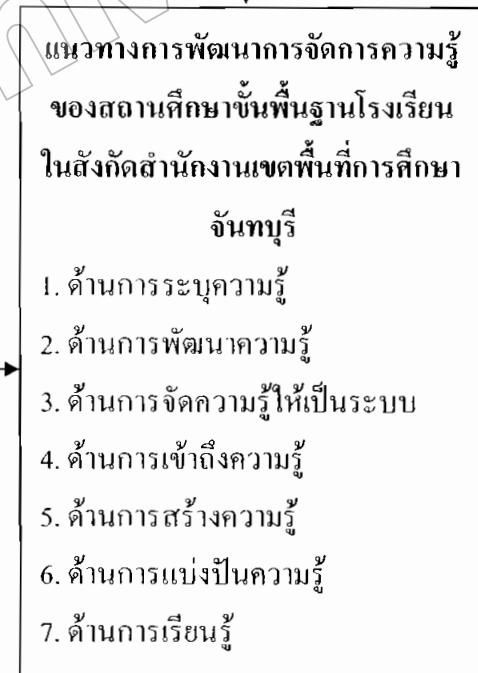
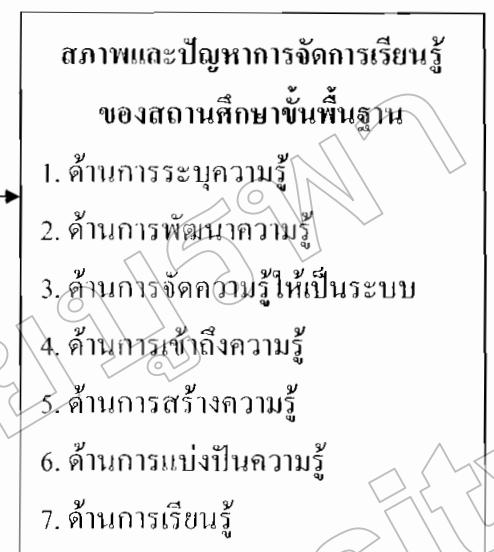
กรอบความคิดในการวิจัย

การศึกษาสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานภาครัฐ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด ผู้วิจัยพยายามคิดตามรูปแบบการจัดการความรู้เชิงกระบวนการ ไว้ 7 ด้าน ของ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548, หน้า 54) ได้แก่ 1) ด้านการระบุความรู้ 2) ด้านการพัฒนาความรู้ 3) ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ 4) ด้านการเข้าถึงความรู้ 5) ด้านการสร้างความรู้ 6) ด้านการแบ่งปันความรู้ และ 7) ด้านการเรียนรู้ จำแนกตามตำแหน่ง ขนาดโรงเรียน และที่ตั้งของสถานศึกษา ดังภาพที่ 1

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ผู้เชี่ยวชาญ

ภาพที่ 1 กรอบความคิดในการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้มุ่งศึกษาเฉพาะสภาพ ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี นิ 7 ด้าน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) และสถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ (2548, หน้า 154) ได้แก่ ด้านการระบุความรู้ ด้านการพัฒนาความรู้ ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ ด้านการเข้าถึงความรู้ ด้านการสร้างความรู้ ด้านการแบ่งปันความรู้ และด้านการเรียนรู้

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร คือ สถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี จำนวน 222 โรงเรียน ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 มีจำนวน 99 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 133 คน และครู จำนวน 1,511 คน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 มีจำนวน 123 โรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 147 คน และครู จำนวน 1,392 คน รวมประชากรทั้งหมด จำนวน 3,183 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการ ในการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เกรจซี และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 607) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1 ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 97 คน และครู จำนวน 291 คน ขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน 101 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 12 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 2 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 6 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2 ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 108 คน และครู จำนวน 291 คน ขนาดโรงเรียน ขนาดเล็ก จำนวน 107 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 18 โรงเรียน ขนาดใหญ่ จำนวน 5 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 2 โรงเรียน และผู้เชี่ยวชาญ คือ นักบริหาร นักวิชาการ และผู้ปฏิบัติ โดยการสุ่มแบบแบนเฉพาะจาะจง (Purposive Sampling) ได้นักบริหาร จำนวน 3 คน นักวิชาการ จำนวน 3 คน และผู้บริหาร จำนวน 3 คน รวมทั้งหมด 9 คน

3. ตัวแปร

ตัวแปรด้าน

ตำแหน่ง

- ผู้บริหารสถานศึกษา

- ครู

ขนาดโรงเรียน

- ขนาดเล็ก

- ขนาดกล่อง
- ขนาดใหญ่
- ขนาดใหญ่พิเศษ

ที่ตั้งของสถานศึกษา

- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 1
- สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2

ตัวแปรตาม

1. สภาพและปัญหาการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี

- 1.1 ด้านการระบุความรู้
- 1.2 ด้านการพัฒนาความรู้
- 1.3 ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ
- 1.4 ด้านการเข้าถึงความรู้
- 1.5 ด้านการสร้างความรู้
- 1.6 ด้านการแบ่งปันความรู้
- 1.7 ด้านการเรียนรู้

2. แนวทางการพัฒนาการจัดการความรู้ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี

- 2.1 ด้านการระบุความรู้
- 2.2 ด้านการพัฒนาความรู้
- 2.3 ด้านการจัดความรู้ให้เป็นระบบ
- 2.4 ด้านการเข้าถึงความรู้
- 2.5 ด้านการสร้างความรู้
- 2.6 ด้านการแบ่งปันความรู้
- 2.7 ด้านการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการและวิธีการบริหารจัดการคุณภาพที่เน้นการพัฒนาคน พัฒนางาน และพัฒนาองค์กร โดยมีการสร้างระบบ และกระบวนการเพื่อคืนหาความรู้ และให้ความสำคัญกับการดึงความรู้ฝังลึกของบุคคลในองค์กรออกมาใช้งานเป็นการสร้างคุณค่าเพิ่มใน

การทำงานให้บรรลุเป้าหมายด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การนำความรู้ไปประยุกต์ใช้และเผยแพร่ แบ่งปันทรัพย์สินทางปัญญา ด้วยการส่งมอบความรู้ที่ใช้ให้กับคนที่ต้องการใช้ในเวลาที่ต้องการ

2. สภาพการจัดการความรู้ หมายถึง สิ่งที่ได้ดำเนินงานในปัจจุบันเกี่ยวกับกระบวนการนำความรู้ที่มีอยู่ หรือความรู้ที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินงานใดๆ งานหนึ่งและเกิดผลดีขึ้นของโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วยการจัดการความรู้ 7 ด้านดังนี้

2.1 การระบุความรู้ หมายถึง การที่สถานศึกษาระบุเป้าหมายตามวิสัยทัศน์ พันธกิจ ของสถานศึกษาว่า บุคลากรในสถานศึกษาจำเป็นต้องรู้อะไรบ้าง ขณะนี้มีความรู้อะไรบ้าง อยู่ในรูปแบบใด

2.2 การพัฒนาความรู้ หมายถึง การพัฒนาความรู้ใหม่ที่จำเป็นต่อสถานศึกษา การแสวงหาความรู้จากภายนอกสถานศึกษา การรักษาความรู้เก่าที่มีอยู่และยังเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษา ตลอดจนการกำจัดความรู้ที่ใช้ไม่ได้แล้ว เป็นต้น

2.3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ หมายถึง การนำความรู้ที่มีอยู่มาจัดเก็บให้เป็นระบบ การจัดทำรายการความรู้ และจัดทำระบบสืบค้นความรู้ เพื่อให้การค้นหาและการนำมายใช้ทำได้ง่าย และรวดเร็ว

2.4 การเข้าถึงความรู้ หมายถึง การทำให้ผู้ใช้เข้าถึงความรู้ได้ง่ายและสะดวก ได้แก่ เว็บไซต์ เว็บบอร์ด เป็นต้น การจัดทำมาตรฐานเอกสารให้มีรูปแบบเดียวกัน และการจัดทำมาตรฐาน คำสำคัญที่ใช้ในการปฏิบัติงานภายในสถานศึกษา

2.5 การสร้างความรู้ หมายถึง วิธีการ ในการพนวณให้การกระทำ การคิด ความเข้าใจ ตลอดจนประสบการณ์ของบุคลากรโดยเป็นความรู้ใหม่เพื่อนำไปประยุกต์ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ การเก็บปัญหาอย่างเป็นระบบ การแบ่งปันความรู้ การทดลอง การรวบรวมข้อมูล และการสังเคราะห์ความรู้ และ โอกาสสำหรับการเรียนรู้ทำให้การทำงานประกอบกิจกรรมได้ผลดีขึ้นและมีประสิทธิภาพ

2.6 การแบ่งปันความรู้ หมายถึง การถ่ายทอดความรู้โดยการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้แก่ การจัดตัวตนคัดความรู้ การแลกเปลี่ยนความรู้โดยการจัดประชุม เป็นต้น

2.7 การเรียนรู้ หมายถึง การนำความรู้จากประสบการณ์ที่เกิดขึ้นไปใช้ประโยชน์ใน การตัดสินใจ แก้ไขปัญหา และพัฒนาสถานศึกษา ได้แก่ การคิดค้นและเรียนรู้ในสิ่งใหม่ ๆ การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ หรืออนุหนานความรู้ไปอย่างต่อเนื่อง

3. ปัญหาการจัดการความรู้ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องจากสภาพที่ดำเนินการในปัจจุบันในการจัดการความรู้ 7 ด้าน ประกอบด้วย การระบุความรู้ การพัฒนาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การเข้าถึงความรู้ การสร้างความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการเรียนรู้ ในสถานศึกษาทั้ง พื้นฐานภาครัฐ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัด

4. แนวทางพัฒนาการจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการหรือวิธีการในการนำข้อมูลนั้นมาใช้ในการดำเนินงานเพื่อพัฒนาสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการความรู้ 7 ด้าน ประกอบด้วย การระบุความรู้ การพัฒนาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การเข้าถึงความรู้ การสร้างความรู้ การแบ่งปันความรู้ และการเรียนรู้

5. ตำแหน่ง หมายถึง หน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

5.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรี เขต 1 และเขต 2

5.2 ครู หมายถึง ครูที่ทำการสอนในส่วนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรี เขต 1 และเขต 2

6. ขนาดโรงเรียน หมายถึง การกำหนดขนาดของโรงเรียน โดยยึดเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2542, หน้า 36) โดยใช้จำนวนนักเรียนเป็นเกณฑ์ ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ได้แบ่งขนาดโรงเรียนเป็น 4 ขนาด ดังนี้

6.1 ขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนต่ำกว่า 300 คน

6.1 ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 301-600 คน

6.2 ขนาดใหญ่ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 601-1,500 คน

6.3 ขนาดใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียน ตั้งแต่ 1,500 คนขึ้นไป

7. ที่ตั้งของสถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนหรือสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจังหวัดบุรี เขต 1 และเขต 2